

[Miljøministeren]

ke hundrede procent sikker på, at det ordvalg og den form, der anvendes fra enkeltes side, altid er i stand til at fremme det mål, som jeg trods alt må formode at man er interesseret i at få fremmet.

Når der spørges, om miljøministeren er interesseret i tilstrækkelig åbenhed i miljøsager, når det siges, at myndighederne formodentlig er indstillet på at dække over tingene, at skjule dem, at forvanske dem og at holde dem tilbage, så lad mig sige her meget tydeligt, at det er min helt oplagte politik – det har det været fra den første dag, hvor vi beskæftigede os med miljøloven, for mange, mange år siden – at vi skal have befolkningen til at forstå og have indtryk af, at der ikke skjules noget, og at vi samtidig får en vurdering af de ting, der bringes frem. Jeg tror ikke, at befolkningen eller for den sags skyld naturen eller miljøet eller dyrene eller menneskene kan være interesseret i, at der ensidigt slås på tromme for vældige, næsten dommedagsprægede vurderinger fra den ene og den anden side, og at det så føres tilbage til, at den ene eller den anden eller det ene eller det andet parti føler sig mere miljøbevidst end andre partier. Jeg har i denne sag fundet en meget høj grad af miljøbevidsthed hos alle politiske partier.

Der har været talt flere gange om, at det har været muligt for folketingets medlemmer og for offentligheden at få adgang til de oplysninger og den viden, som ligger forskellige steder. Det er ikke alene vigtigt, men det er en forudsætning for, at der kan føres en kvalificeret debat i folketinget, at man har adgang til alle de oplysninger og al den viden, der kan stables på benene.

Nu har det altid været således, at en henvendelse til et ministerium om oplysninger går igennem den, der er ansvarlig, og den, som man i givet fald kan afsætte, hvis man ikke er tilfreds med vedkommende, nemlig vedkommende minister. Det må da også være rigtigt, at man gør det i form af spørgsmål i udvalgene, måske i form af spørgsmål om onsdagen. Det er vel også rigtigt, at der efterhånden er skabt tradition for, at enkelte folketingsmedlemmer kan henvende sig til de ansatte embedsmænd i ministerierne, for ofte er det jo eksperter, der er ansat, og ofte kan disse eksperters vurderinger være til gavn for det enkelte folketingsmedlem. Men det kræver en meget, meget stor forståelse fra folke-

tingets medlemmer over for de ansatte i ministerierne, såfremt en sådan kontakt direkte skal kunne etableres og skal kunne foregå, uden at de ansatte føler sig som led i et politisk spil.

Der har været sagt flere gange i dag, at det er vigtigt, at en sag som Cheminova ikke alene behandles centralt, men at også de mennesker, der bor på stedet, de mennesker, der har deres erhverv på stedet, og måske ikke mindst de mennesker – som fru Lilli Gyldenkilde var inde på til sidst, og som jeg nævnte klart i min redegørelse – som er ansat på virksomheden, også drages ind i de beslutninger af miljømæssig karakter, der skal og må tages lokalt. Disse afgørelser skal selvfølgelig kunne påvirkes lokalt.

Det, jeg har sagt – det vil jeg gerne sige til hr. Anders Poulsen – om enkelte store og meget specielle virksomheder, er, at vi har måttet gøre det – og det har jeg forstået at der er meget, meget stor opbakning om og forståelse for blandt folketingets medlemmer – at vi har måttet sige om et område som Københavns lufthavn, at tilsynet med dette område ikke kan påhvile den lille kommune, hvori Københavns lufthavn ligger. Det kan ikke være rimeligt – uagtet at miljøloven giver tilsynet til de lokale myndigheder – når dette tilsyn fordrer så og så meget specialudstyr, så og så megen specialviden, at vi belastar den lille kommune med dette tilsyn. Derfor har vi lavet et landsplandirektiv og trukket Københavns lufthavn ud af den normale tilsynsprocedure.

Det samme er sket med Kommunekemi. Heller ikke her har der været tale om, at man har sagt: vi nærer ikke tillid til, at man vil gøre det rigtige lokalt. Men man har sagt: det er af så speciel karakter, at det er nødvendigt med en specialviden, som meget vanskeligt, for ikke at sige næsten umuligt, kan etableres på et enkelt område.

Lad mig sige om det helt konkrete område, som vi har diskuteret i dag: miljøministeriet og miljøstyrelsen og alle ansatte har bestræbt sig på at svare på alle folketingsudvalgets spørgsmål hurtigt, men samtidig effektivt og loyalt over for de faktiske forhold.

Det er rigtigt, som hr. Camre har sagt, at af og til er det nødvendigt med lokale undersøgelser for at kunne underbygge svarene. Med bare en anelse af kendskab til de lokale vilkår vil man også kunne forstå, at dette